

[Indenrigsministeren.]

Der er fremført nogle betragtninger om apotekerfonden. Det ærede medlem hr. Jensen-Broby mente, at der var et halvt hundrede millioner i denne fond. Såvidt jeg erindrer, er der 55 millioner. Den ærede ordfører for retsforbundet var inde på, om det ikke var bedre, at man satte medicinpriserne ned i stedet for, at man stadigvæk lader denne fond vokse. Apotekerfonden har forskellige formål. Den afholder store udgifter til pensionering af apotekere og deres enker, tilskud til farmaceuternes pension såvel som udgifterne til kontrollen med medicinalvarer, og selvom disse udgifter ikke i øjeblikket sluger hele indtægten, synes jeg dog, der er grund til at henlægge noget til dækning af kommende års pensionsudgifter, og iøvrigt er det af stor betydning, at vi har en apotekerfond af en rimelig størrelse, for det må erindres, at den bl. a. finansierer afløsningen af de salgbare apoteker og yder løsørelån og ejendomslån til apotekere. Det sidste er i de senere år sket i stigende omfang, og det er jo ganske rimeligt, at de farmaceuter, der får privilegium, har et sted, hvor de kan låne pengene på rimelige vilkår både til ejendommen og til at overtage løsøret og skaffe sig fornøden driftskapital. Man skal derfor ikke være altfor ivrig efter at reducere apotekerfondens midler.

Endelig er der gjort nogle bemærkninger om de såkaldte reelle eller salgbare privilegier. Det er rigtigt, at der er kommet en protest, og den ærede ordfører for det konservative folkeparti, hr. Poul Claussen, gjorde sig — således forstod jeg det — til talsmand for denne kraftige protest, som er kommet fra indehaverne af disse apoteker. Jeg tror nu ikke, at de har noget at beklage sig over, og der kan ikke være tale om, at der bliver gjort dem nogen uret. Ved disse privilegiers afløsning blev apotekerne jo fritaget for omsætningsafgift, sålænge afløsningsbyrden amortiseredes, medens de udredede den almindelige indkomstaftgift, og så vidt mig bekendt er der ikke ved afløsningen blevet givet noget som helst tilsagn om, at afgiften skulle være uændret i amortisationsperioden. Det fremgår jo også deraf, at i 1937, altså endnu inden alle afløsninger havde fundet sted, blev der gennemført en afgiftsforøgelse. Når udviklingen nu har nødvendiggjort en ændring af afgiftsskalaen, må også de tidligere reelle apoteker naturligvis omfattes af den, og selvom nettoudbyttet af de store afløste apoteker herved begrænses noget, er det dog efter mit skøn aldeles udelukket, at man af den grund skulle kunne hævde, at dette er en kræn-

kelse af de forudsætninger, hvorunder erstatningerne for salgbarhedens bortfald i sin tid blev fastsat.

Jeg har som sagt anset den indstilling, jeg har fået fra apotekerkommissionen, som både rimelig og velbegrundet, og derfor har jeg fremsat lovforslaget i overensstemmelse med denne indstilling. Men det er naturligvis med disse lovforslag som med andre lovforslag, vi behandler her på rigsdagen, at de ikke fra ministeriets side er tænkt som et ultimatum. Naturligvis kan vi i udvalget forhandle om de spørgsmål, der er rejst, men da jeg gerne vil indfri det løfte, som jeg har givet apotekerforeningen, om at forbedre de økonomiske kår for de små apotekere, vil jeg bede om, at man fra alle sider vil medvirke til, at det bliver en hurtig udvalgsbehandling, således at vi kan få lovforslaget gennemført i denne rigsdags-samling.

Poul Claussen: Jeg bliver nødt til at gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Jeg vil begynde med at takke det ærede medlem for den belæring, jeg fik gennem det ærede medlems udtalelser heroppe. Dernæst vil jeg gerne sige, at den subtile distinktion, som det ærede medlem kan finde mellem en næringsafgift og en skat, kan jeg ikke følge. Fra dragsretten har efter min mening lige stor betydning i begge tilfælde. Det er mig ikke muligt at konstruere nogen forskel mellem disse to ting.

Det ærede medlem gjorde opmærksom på, at jeg havde vist nogen bitterhed. Jeg ved ikke, om jeg ret betragtet har vist nogen bitterhed. Man kan jo tit komme til at gøre andres børn noget uden egentlig at tilsigte det, og jeg kunne tænke mig, at det ærede medlem her i sin bedømmelse i nogen grad var præget af, at han måtte antages at være enten far eller mor eller begge dele til det udkast, som er grundlaget for de foreliggende lovforslag. Til gengæld synes jeg, at der i det ærede medlems fremsætning forekom truende fremtidsudsigter, såfremt man ikke gik ind på den grundbetragtning for hele apotekervæsenet, som var det ærede medlems, nemlig, at man vel kunne tillade indehavere og dem, der var ansat på et apotek, et rimeligt udkomme, for indehavernes vedkommende en rimelig driftsherreløn og vel også ret til at participere i overskuddet — såvidt jeg forstod det ærede medlem —, men ellers blev det understreget, at privilegiets værdi var det offentliges ejendom. Det ærede medlem sagde, at hvis man ikke ville følge denne-